

บทคัดย่อ

การศึกษาสภาพทั่วไป ปัญหาในการเลี้ยง ความต้องการรับการสนับสนุน และเปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาและความต้องการของกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อโคราชจังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดศรีสะเกษ โดยใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรตัวอย่างจำนวน 146 ราย แล้ววิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสถิติทางคอมพิวเตอร์ พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา อาชีพหลักคือทำนา มีรายได้ทางการเกษตรระหว่าง 50,001 – 100,000 บาทต่อครัวเรือนต่อปี เลี้ยงไก่เนื้อโคราชในฟาร์มระบบเปิด จำหน่ายเป็นไก่มีชีวิต จำนวนไก่เนื้อโคราชที่เลี้ยงต่อรุ่นอยู่ระหว่าง 201 – 400 ตัว และมีประสบการณ์ในการเลี้ยงไก่เนื้อโคราชระหว่าง 1 – 2 ปี

เกษตรกรจังหวัดศรีสะเกษมีปัญหาด้านผลกระทบต่อชุมชน การป้องกันรักษาและควบคุมโรค และมีปัญหาด้านการจัดการของเสียมากกว่าเกษตรกรจังหวัดนครราชสีมา และปัญหาในการเลี้ยงไก่เนื้อโคราชที่สำคัญ 3 ลำดับแรกของเกษตรกรทั้ง 2 จังหวัด ได้แก่ 1) ปัญหาด้านการตลาด 2) ปัญหาด้านแหล่งเงินทุน และ 3) ปัญหาด้านการป้องกันรักษาและควบคุมโรค

เกษตรกรจังหวัดนครราชสีมามีความต้องการความรู้ด้านการเลี้ยงและการจัดการไก่เนื้อโคราชอย่างต่อเนื่อง ความรู้ด้านการป้องกันและรักษาโรค และการสนับสนุนจัดตั้งกลุ่มผู้เลี้ยงไก่เนื้อโคราชมากกว่าเกษตรกรจังหวัดศรีสะเกษ ส่วนเกษตรกรจังหวัดศรีสะเกษมีความต้องการความรู้ด้านการเชือดและการชำแหละสัตว์ปีก ความรู้ด้านแปรรูปเนื้อไก่ และความรู้เรื่องบัญชีฟาร์มมากกว่าเกษตรกรจังหวัดนครราชสีมา และความต้องการการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเลี้ยงไก่เนื้อโคราชที่สำคัญ 3 ลำดับแรก ได้แก่ 1) ความรู้ด้านและการสนับสนุนการตลาด 2) ความรู้เรื่องการป้องกันและการรักษาโรค และ 3) ความรู้ด้านการจัดการฟาร์ม

เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่เนื้อโคราชส่วนใหญ่อยู่ในวัยแรงงาน เป็นเกษตรกรรายย่อย และมีขนาดพื้นที่ทางการเกษตรเหมาะสมกับการเลี้ยงไก่เนื้อโคราช หากได้รับการส่งเสริมและพัฒนาตรงกับความต้องการและต่อเนื่องจะทำให้เกษตรกรได้รับโอกาสในการพัฒนาอาชีพและพัฒนาตนเองเป็นเกษตรกรปราดเปรี๊อง (Smart Farmer) และตอบโจทย์ความต้องการของประเทศไทย 4.0 ในอนาคตต่อไป

Abstract

The study on status, problems, requirements, and differentiation of problems and requirements for Korat Meat Chicken (KRMC) raising of farmers in Nakhonratchasima and Sisaket province by using interview test (146 persons). The data of this study was evaluated by statistical program. It was found that most of farmers have 41 – 50 years of age, graduated primary school, did paddy field and got income 50,001 – 100,000 baths per family a year. Generally, most of farmers raised chicken in open farm system, pattern of chicken raising was on floor type, sold on live chicken, number of chicken was raised between 201 – 400 birds per crop and had experience of KRMC raising about 1 to 2 years.

Farmers in Sisaket had more problem of effect for community, problem of disease prevention treatment and disease control and problem of waste management than Nakhonratchasima. The problem of KRMC raising in both Province, first priority was marketing. Second priorities were investment source. And third were disease prevention treatment and disease control.

Farmers in Nakhonratchasima had more requirement of raising knowledge, requirement of disease prevention knowledge and KRMC alumni than Sisaket. But farmers in Sisaket had more requirements of chicken slaughtering, requirements of processing and requirements of accounting knowledge than Nakhonratchasima. The requirement of KRMC raising in both Province, first priority was marketing. Second priorities were disease prevention. And third were farm management.

Most of KRMC farmers was working people, small farmer and had suitable size of land for KRMC production. If they have opportunity of supporting and development according their requirements they will can develop themselves and their family to be smart farmer and alignment to The Thailand Needs 4.0 in the future.